

[Hartel.]

ved Staten overtager det hele, kan vi efter Omstændighederne tiltræde det lille Lovforslag, idet det afskaffer det Misforhold, at København i Øjeblikket stilles gunstigere end Provinskommunerne; det er der ingen Anledning til.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere, som har tiltraadt Lovforslaget, og skal til Venstres Ordfører sige, at man jo meget vel kan være af den Opfattelse, at alle Udgifter vedrørende befærdede Sager burde bæres af Statskassen, men det er ikke det Spørgsmaal, der ligger for. Af Hensyn til Rigsdagstidenden skal jeg i saa Henseende nøjes med at henvise til det ærede Medlem Hr. Hartels Udtalelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ændret Affattelse af forskellige Bestemmelser i Borgerlag Straffelov Nr. 126 af 15. April 1930 med flere Love. (Rettighedsfortabelse som Følge af Lovovertrædelser).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3542; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1711).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Udvalget har gennemgaaet det ret omfattende Lovkompleks, der rører ved et halvt Hundrede forskellige Love, hvor man skal have Udtrykket „borgerlige Rettigheder“ og „vanærende Handling“ erstattet med andre Kendemærker til Opnaelse af visse Rettigheder af den ene eller den anden Art.

Der er Enighed i Udvalget om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med to Ændringer. Den ene er ganske ringe. Naar en Sagfører har begaaet en Handling,

som gør ham uværdig til at have Bestalling som Sagfører, skal efter den oprindelige Affattelse Retten til at drive Sagførergering frakendes ham, medens der f. Eks. for Lægers og Tandlægers og Apotekeres Vedkommende staar „kan“ i Stedet for „skal“. Sagførerstanden har ønsket, at det skulde være ens for alle, og det har Udvalget imødekommet, og Justitsministeren har tiltraadt det.

Det andet Ændringsforslag gaar ud paa, at § 52 skal gaa ud. Efter § 52 kunde de paagældende Ministerier simpelt hen, hvis man rundt omkring i Lovgivningen ellers skulde støde paa Tilfælde, hvor Udtrykket „borgerlige Rettigheder“ skulde erstattes af noget andet, foretage en saadan Ændring. Udvalget er enigt om, at alle Forandringer paa disse Punkter bør ske ved Lov. Samtidig erklærer man sig rede til at gennemføre saadanne Lovbestemmelser, hvis det skulde blive nødvendigt.

Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de foreslaaede Ændringer.

Hasle: Jeg vil gerne takke den højt-ærede Justitsminister for den Imødekommenhed, der er vist over for vore Synspunkter i denne Sag. Det ene angaar et Spørgsmaal af stor principiel Betydning, nemlig Muligheden for ved kgl. Anordning at ændre andre Love paa dette Omraade, hvilket nu udelukkes; det andet kan maa-ske synes at angaa et Spørgsmaal af mindre Betydning, men Sagførerstanden har lagt ret stor Vægt paa det. Jeg skal anbefale Ændringsforslagene og i øvrigt anbefale Lovforslaget til videre velvillig Behandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker Udvalget for dets enstemmige Tiltrædelse af dette omfattende Lovforslag og ogsaa det ærede Medlem Hr. Hasle for hans Udtalelser nu. Jeg ansaa det oprindeligt for at være af saa stor Værdi ogsaa for Sagførerne selv, at man stillede de største mulige Krav; men over for Udvalgets Ønske om at ligestille Sagførerne med Læger har jeg saglig set haft en noget svag Stilling og har derfor maattet bøje mig. Man kunde ganske vist sige, at efter almindelig Opfattelse giver Sagførerne sig af med Penge, Lægerne kun med Liv og Helbred, der jo ikke er saa meget værd, men jeg har ikke søgt at trænge igennem med denne filosofiske Opfattelse.

Med Hensyn til det andet Punkt, Spørgsmaalet kongelig Anordning, vil jeg